

Tárgy

A tárgy az, amire vagy akire a cselekvés irányul.

A tárgy ragja a **-t**. Például: Veszek egy autót.

A rag variánsai az **-at**, például: ház - házat, az **-ot**, például: ablak - ablakot, az **-et**, például: tej – tejet és az **-öt**, például: gyümölcs - gyümölcsöt.

A **-t** előtti magánhangzó a magánhangzó-harmóniától függ.

A magánhangzóra végződő szavakhoz csak egy **-t**-t teszünk, például: autó-autót.

Az **-a** és **-e** végű szavakban az **-a**-ból **-á**, az **-e**-ből **é** lesz, például: táska - táskát, vagy: csésze-csészét.

Nem minden igének lehet tárgya. Ilyen sok mozgást jelentő ige, például: Az utcán sétálok.

A Balatonban fürdök. Sok ige azonban kaphat tárgyat, például: Látom Annát. Olvasom a könyvet.

A tárgy lehet határozatlan vagy határozott.

Például a tárgy határozatlan ebben a mondatban: Egy könyvet olvasok. A névelő itt határozatlan a **-t** végű szó előtt, és az ige ragozása is az.

Ha a **-t** végű szó előtt határozott névelő van, a tárgy és az igeragozás is határozott lesz, például:

Elovasom a könyvet.

Sok határozott tárgy mellett látunk igekötős igét. Egy könyvet olvasok versus Elovasom a könyvet.

Mikor határozott a tárgy? Itt van néhány példa:

Ha határozott névelő áll előtte, például: Látom **a** buszt.

Ha a tárgy tulajdonnév, például: Várom **Lászlót**.

Ha a tárgyon birtokos személyjel van, például: Szeretem a családomat.

Ha a tárgy az „**ezt**” vagy „**azt**”, például: **Ezt** kérem. **Azt** választom.